

Kaj pomeni Marijina brezmadežnost?

Prvi dve poglavji iz evangelijev po Mateju in Luku navajata, da je Marija spočela Jezusa brez moškega posredovanja.

Gospodov angel pravi sv. Jožefu, da »kar je spočela, je namreč od Svetega Duha« (Mt 1,20).

13. Nov. 2016

Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo

obsenčila ...» (Lk 1,34–35). Poleg tega Jezusova izročitev njegove Matere pod križem sv. Janezu pomeni, da Devica Marija ni imela drugih otrok. Navajanja o »Jezusovih bratih« v evangelijih je mogoče razložiti z uporabo besede bratje v hebrejščini, s katero poimenujejo bližnje sorodnike (npr. 1 Mz 13,8), ali z mislijo, da je imel Jožef otroke iz prejšnjega zakona. Lahko jo razumemo tudi tako, kot jo uporablja Nova zaveza, in sicer za poimenovanje člana skupine vernikov (Apd 1,15). Cerkev je vedno verovala v Marijino brezmadežnost in jo imenovala »vedno Devica« (Lumen Gentium, 52), kot je že rečeno v izročilu, pred in med rojstvom ter po njem. Brezmadežno spočetje Jezusa moramo razumeti kot delo vsemogočnega Boga — »Bogu namreč ni nič nemogoče« (Lk 1,37) — ki je izven človeške doumljivosti in zmožnosti. Tako drugačno od

poganskih mitoloških prikazovanj, v katerih se bog združi z žensko.

Brezmadežno spočetje Jezusa je božje delo v telesu Marije, ki je podobno stvarjenju. Neverniku je to nesprejemljivo, kot ni bilo sprejemljivo Judom in poganom, ki so si izmislili surove zgodbe o spočetju Jezusa. Ena izmed njih ga dodeljuje rimskemu vojaku Pantherasu. To je v resnici namišljena oseba, o kateri so si izmišljevali zgodbe, da bi se norčevali iz kristjanov. Z zgodovinskega in jezikoslovnega vidika je ime Pantheras (ali Pandera) pokvarjena parodija besede parthénos (v grščini: devica). Ljudje, ki so v rimskem cesarstvu uporabljali grški jezik, so slišali kristjane govoriti o Jezusu kot o Sinu Device (huiós parthénou), in ko so se želeli ponorčevati iz njih, so mu rekli »Panterasov sin«. Take zgodbe samo pričajo o neomajni veri Cerkve v

Marijino brezmadežnost, čeprav se je zdela nemogoča.

Brezmadežno spočetje Jezusa je znamenje, da je Jezus zares Božji Sin v svoji naravi — zato nima človeškega očeta — in hkrati pravi človek, rojen iz žene (Gal 4,4). V odlomkih evangelijev vidimo, da je Bog za prihod odrešitve posegel v človeško zgodovino in da se na ta način vanjo spet vključuje, na kar nakazujejo tudi Jezusovi rodovniki.

Jezusa, spočetega od Svetega Duha brez moškega sodelovanja, lahko najbolje doumemo kot novega Adama, ki začne novo stvarjenje za človeka, ki ga je odrešil (1 Kor 15,47; Jn 3,34).

Marijina brezmadežnost je poleg tega znamenje njene neomajne vere in popolne predanosti božji milosti. Zato je bilo rečeno, da je Marija spočela Kristusa prej v svojem duhu kot v telesu in da »je bolj blažena, ko

iz vere prejme Kristusa kot pa ob trenutku njegovega spočetja« (sv. Avguštín). Marija je kot devica in mati hkrati tudi podoba Cerkve in njena najbolj popolna uresničitev.

Bibliografija: *Katekizem katoliške Cerkve*; F. VARO, Rabí Jesús de Nazaret, BAC, Madrid 2005, str. 212–219.

Juan Chapa

Copyright © Ediciones Rialp S. A.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/kaj-pomeni-marijina-
brezmadeznost/](https://opusdei.org/sl-si/article/kaj-pomeni-marijina-brezmadeznost/) (21. Mar. 2026)